

[Hilmar Baunsgaard.]

mener, man skal tillægge Aktuelts meninger større vægt, og han må jo vide det som tidligere politisk redaktør af bladet. Men alligevel finder jeg anledning til at knytte et par kommentarer til denne artikel i Aktuelt.

For det første er det jo politisk interessant, at man gør regeringens handlinger betinget af støtte fra de tre nævnte partier — opfattelserne ændrer sig åbenbart hurtigt på Aktuelt — men dernæst mener jeg ikke, regeringen kan være tjent med, at dens eget blad skriver, at der ikke er nogen problemer forbundet med merværdiafgiftens ikrafttræden 1. juli. Jeg synes ikke, regeringen kan være tjent med at blive reduceret så meget, som dette er udtryk for. Jeg tror, finansministeren vil være enig med mig i, at de problemer, jeg har fremdraget her i dag, har et betydeligt sagligt indhold, og at de derfor må gennemdrøftes og vurderes grundigt. Det skal vi altså snakke alvor om i de kommende uger; men svaret er ikke givet på forhånd.

En anden interessant udlægning i Aktuelts artikel var den, at hvis vi ikke fik moms, fik vi heller ikke de i udskrivningslovforslaget lovede skattelettelser, og det var altså igen de tre oppositionspartiers skyld. Lad os nu blive enige om, at det udskrivningslovforslag, vi behandler her i dag, ikke giver befolkningen nogen skattelettelser, men det giver compensation for de ekstra skatter, som skal betales gennem merværdiafgiften. De er altså en dækning for merværdiafgiftens krav, og bliver merværdiafgiften ikke gennemført, er der heller ingen krav at dække. Men derved bliver den samlede skattebyrde ikke større; det er finansministerens 960 mill. kr. plus og 960 mill. kr. minus udtryk for. Får vi ikke det ene, så får vi heller ikke det andet; befolkningen får i det kommende skatteår hverken større eller mindre skattebyrde af den grund, eftersom plusser og minusser altså ophever hinanden.

Om vi skal have merværdiafgiften pr.

1. juli, afhænger først og fremmest af, om vi mener det sagligt forsvarligt at gennemføre den så hurtigt, og dernæst afhænger det af, om vi kan blive enige om de andre trin i skattereformen. Jeg har forstået, at finansministeren er velvilligt indstillet over for det radikale venstres tanker om én skatteskala, som skal lægges fast i en særlig lov, hvorefter der fastsættes en årlig udskrivningsprocent. Hvis det er rigtigt forstået, skulle der være banet vej for de videre forhandlinger. Det system gør det nemlig muligt for finansministeren at imødekomme andre partiers ønske om at få fastlagt de fremtidige skatteskalaer allerede nu. Derved får man løst to væsentlige problemer: byrdeforholdet mellem de forskellige indkomstgrupper bliver lagt fast, og man får samtidig fastlagt det meget omdiskuterede skatte loft, ikke alene for de højeste indkomster, men for alle indkomstgrupper.

Det, vi dernæst må have klaret i første omgang, er en aftale om principperne for de fremtidige fradragsregler og principperne for sambeskatningens ophævelse. Hvad det første angår, er det radikale venstre som bekendt af den opfattelse, at en række af de nuværende fradrag med fordel kan fjernes. Dernæst mener vi det nødvendigt at få ændret ved det forhold, at alle fradrag gives som fradrag i indkomsten, hvorved store indkomster får meget store fordele og små indkomster kun små eller slet ingen fordele. Princippet om, at omkostningsbestemte fradrag skal gives som fradrag i indkomsten, medens ikke-omkostningsbestemte fradrag gives som et nedslag i skatten med lige store beløb til alle, håber vi fra radikal side der kan opnås enighed om.

Sambeskatningens ophævelse bør vi også i princippet have aftalt. Det er mit håb, at vi kan enes om det princip, at alle udearbejdende beskattes hver for sig, medens der findes et delingssystem for andre sambeskattede. Det radikale venstre har i sit forslag vist, hvordan det kan gøres.